

Finansdepartementet
Postboks 8009 Dep.
0030 Oslo
postmottak@fin.dep.no

NOU 2014:13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi

Mandatet til Scheel-utvalget sier blant annet:

«Det er et viktig mål å bygge opp under produksjonsmulighetene i fastlandsøkonomien. Dette arbeidet må skje over et bredt område ved å styrke konkurranseevnen slik at ressursene utnyttes effektivt. Norge har gode erfaringer med at skattereformer kan gi positive resultater for økonomien. Skattesystemets utforming og robusthet spiller en viktig rolle. Økt globalisering, med tettere integrerte markeder, har medvirket til at mange land har endret skattereglene. Det er en internasjonal trend i retning av lavere selskapskattesatser og tiltak for å demme opp for uønskede tilpasninger over landegrensene. Målet med utredningen er å sikre at Norge i årene som kommer har et robust skattesystem som er tilpasset stor internasjonal mobilitet av skattegrunnlag. Skattesystemet må også framover bidra til at velferdsordningene kan opprettholdes, samtidig som det skal være attraktivt å investere og skape arbeidsplasser i Norge».

Norges Skogeierforbund vil peke på noen faktorer som må legges føringer også for den økonomiske politikken framover, og som regjeringen bør legge vekt på i oppfølgingen av Scheel-utvalgets utredning.

Sterkt behov for økt «grønn verdiskaping» i Norge

Norge er avhengig av at landbasert industri har konkurranseevne til å møte morgendagens behov for verdiskaping, og at bedriftene samtidig er klimavennlig og bidrar til «det grønne skiftet».

Hovedoppgaven til Scheel-utvalget var å se på hvordan kapitalbeskatningen, i en global økonomi med stor grad av konkurranse, kan innrettes for å styrke rammevilkårene for verdiskaping. I oppfølgingen av Scheel-utvalget må regjeringen legge vekt på hvordan tiltakene vil passe inn i overgangen til et lavutslippssamfunn, også omtalt som «det grønne skiftet».

Det politiske grunnlaget

Regjeringen Solberg har satt det grønne skiftet i Norge høyt på agendaen og mål for «det grønne skiftet» er forankret i regjeringsplattformen fra Sundvollen. Her uttrykkes det klart at Norge skal være et lavutslippssamfunn i 2050. Dette understrekes av forsterkingen av Klimaforliket og i regjeringens målsetting om å sikre forsvarlig forvaltning av naturen som grunnlaget for framtidig vekst og velferd.

Regjeringen har nedsatt en «Grønn skattekommisjon» for å vurdere om og hvordan en ved økt bruk av klima- og miljøbegrunnede avgifter, og reduksjoner i andre skatter og avgifter, kan oppnå både lavere utslipp av klimagasser, et bedre miljø og en god økonomisk utvikling.

I mandatet til Grønn skattekommisjon er det vist til Klimaforliket. I dette forliket ble skogens rolle løftet fram, og det ble understreket at det skulle føres en aktiv skogpolitikk. Stortinget har lagt klare føringer for økt planting, gjødsling og økt uttak av råstoff fra skogen.

Som FNs klimapanel har vist, er det avgjørende for klimakampen å mobilisere langt mer biomasse som råstoff og energi til erstatning for dagens fossile løsninger.

Det er i denne sammenheng viktig å ha klart for seg at man må skille mellom de fossile utslippene av CO₂ og CO₂ som slippes ut i et naturlig kretsløp. I følge FNs klimapanel er det utslippene fra de fossile kildene og utslipp fra permanent avskoging som må reduseres. Frigjøring av CO₂ ved ordinær hogst med påfølgende gjenvekst er ikke vurdert som utslipp av FNs klimapanel.

Norges Skogeierforbund vil understreke at økonomiske virkemidler må tas aktivt i bruk for å fremme overgangen til det grønne skiftet. En næringsnøytral økonomisk politikk er ikke rett virkemiddel for å få til en klimavennlig samfunnsutvikling. Det er en svakhet med Scheel-utvalgets konklusjoner og anbefalinger at de bygger på en antakelse om at kapitalmarkedet fungerer nær perfekt. Det er dessverre ikke tilfelle, og mange gode prosjekter sliter med å finne finansiering. Derfor er det svært viktig at myndighetene bidrar med å tilrettelegge for tilgang til kapital, slik at nye og klimavennlige ideer og produkter kan realiseres. I denne sammenheng er blant annet Enova, Transnova og Innovasjon Norge svært viktige. Også skatte- og avgiftsregimet må tas i bruk for å fremme den samfunnsutviklingen vi ønsker.

Regjeringen har nylig fått overlevert rapporten SKOG22 – Nasjonal strategi for skog- og trenæringen. Strategien viser hvilke ressurs- og markedsmessige muligheter næringen har for vekst og utvikling. Skog- og trenæringen har et økonomisk omsetningspotensial på minst 180 milliarder kroner, mer enn en firedobling fra 2012-nivået. Strategien beskriver hvordan dette potensialet kan utløses. Tiltak på skatte- og avgiftssiden kan bidra til å utløse dette potensialet.

Norges Skogeierforbund vil fremheve følgende konkrete skatttemaer som er viktige for skog- og trenæringen:

Skogfond:

Skogbruket skiller seg fra andre næringer ved at vi opererer i et hundreårs-perspektiv. Når skogeieren planter sine granplanter denne våren, er det sannsynligvis barnebarnet hennes som får det økonomiske resultatet av innsatsen. Planting av skog er viktig for hele samfunnet, ikke bare for den enkelte skogeier. Som tidligere nevnt, er det ikke mulig å nå målene i klimaforliket uten en økt bruk av biomasse fra skogen. Det er fornuftig av samfunnet å ha ordninger som stimulerer til økt planting, ungskogpleie og hogst. Skogfonds-ordningen er en slik ordning. Det er tverrpolitisk enighet om å opprettholde ordningen, og regjeringen har uttrykt ønske om å utvide ordningen.

Norges Skogeierforbund vil oppfordre regjeringen til å styrke skogfondsordningen.

Skoginntekt bør beskattes på nivå med kapitalskatt:

Svært få skogeiere driver skogbruk som eneste inntektsgivende aktivitet. Beslutningen om å hogge mye eller lite blir derfor basert på hvor mye skogeieren sitter igjen med etter skattleggingen av skoginntekten som marginalinntekt. Norsk skogbruk beskattes samlet langt sterkere enn våre konkurrentland. Både i Sverige og Finland beskattes skogbruket omtrent på nivået med den norske kapitalskatten (27 %). Skogbeskatningen framstår dermed som en klar konkurranseulemp for norsk skognæring.

Skattlegging av skoginntekt bør endres fra personskatt til kapitalskatt (for tiden 27 prosent). Dette vil bringe skattleggingen på nivå med våre naboland. Det vil også forenkle administrasjonen av skattesystemet fordi ordningen med gjennomsnittsligning kan avvikles. En endring av skattesatsen vil føre til økt avvirkning. Dette er også et av tiltakene som foreslås i SKOG22-rapporten.

Enkeltpersonforetak:

En merkbar forskjell mellom aksjeselskaper og enkeltpersonforetak er skattenivået på midler man investerer i virksomheten. Skogeierforbundet mener at enkeltpersonforetak burde få tilsvarende skattenivå som aksjeselskap for investeringsmidler.

Skogeierforbundet mener at en likere beskatning av investeringsmidler for eksempel kan gjøres ved at enkeltpersonforetak får adgang til å opprette investeringsfond. En slik mulighet vil være viktig for bedriftenes utviklingsevne, likviditet og soliditet.

Landbruket er en av de viktigste distriktsnæringene, og forskjellsbehandlingen av enkeltpersonforetak og aksjeselskap bidrar til å tappe distriktene for viktige midler til investeringer. Denne forskjellsbehandlingen vil virke ekstra sterkt dersom selskapsskatten blir senket til 20 prosent, slik Scheel-utvalget foreslår.

Innføring av fondsavsetningsmulighet for enkeltpersonforetak er et av tiltakene som foreslås i SKOG22-rapporten.

Formuesskatt på næringsrelatert kapital:

Norges Skogeierforbund er med i Alliansen for norsk, privat eierskap. Alliansen arbeider for å få fjernet formuesskatten på næringsrelatert kapital. Vi viser til Alliansens høringsbrev når det gjelder dette temaet.

Med hilsen
Norges Skogeierforbund

Erik Lahnstein

Ellen Alfson